

Licitații judiciare - România

1. Publicitatea și stabilirea prețului de pornire în cadrul vânzării activelor indisponibilizate

Procedura de executare silită este reglementată de Codul de procedură civilă român, care cuprinde norme generale privind executarea silită a obligațiilor stabilite prin titluri executorii. În afara normelor de procedură civilă care reglementează materia executării silite, există alte două categorii distincte de norme care se aplică situațiilor specifice în care se găsesc debitorii obligațiilor: executarea creanțelor fiscale, respectiv executarea creanțelor provenite din infracțiuni.

Categoria generică a creanțelor provenind din titlurile executorii, altele decât cele fiscale ori provenite din infracțiuni, se pun în executare pe teritoriul României de către executorii judecătorești, organe de executare autorizate prin ordin al Ministrului Justiției, să dispună asupra executării silite a titlurilor executorii.

Odată încuviințată executarea silită, pentru categoria debitelor supuse executării silite, conform celor anterior precizate, vânzarea la licitație publică a bunurilor debitorului se va face în conformitate cu normele de procedură civilă, în funcție de categoria acestora, respectiv vânzarea la licitație publică a bunurilor mobile și/sau a bunurilor imobile.

Evaluarea bunurilor mobile sechestrate poate fi făcută de executorul judecătoresc (având drept criteriu valoarea de circulație, raportată la prețurile medii de piață din localitatea respectivă) sau, în măsura în care evaluarea nu este posibilă ori părțile cer, contra cost, prin numirea unui expert.

Evaluarea imobilului urmărit se va stabili de către executorul judecătoresc conform unor reguli similare (valoare de circulație, preț mediu al pieței, etc.) ori, contra cost, la cererea părților sau pentru situația în care evaluarea nu este posibilă, prin numirea unui expert.

În ceea ce privește publicitatea vânzării bunurilor mobile, anunțul sau publicația de vânzare sunt întocmite de executorul judecătoresc, care dispune asupra afișării la locul licitației, la sediul său, la sediul primăriei de la locul vânzării bunului, la sediul instanței de executare și în alte locuri publice. Codul de procedură civilă român dispune și asupra obligației de publicitate prin ziarul locale, naționale, ori pe pagini de internet destinate comercializării respectivelor bunuri.

În plus față de modalitățile de publicitate prevăzute anterior, în ceea ce privește publicitatea vânzării bunurilor imobile, există nuanțări ale procedurii, în sensul în care pe de o parte valoarea bunului indică modalitatea de publicitate (ziar de circulație națională dacă valoarea imobilului depășește suma de 250.000 lei) și, pe de altă parte există obligația publicării în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite.

Caracteristicile bunurilor supuse executării silite sunt cuprinse în anunțul/publicația de vânzare.

Nu este reglementată procedura vizualizării bunurilor.

Este reglementată garanția de participare, consemnată la dispoziția executorului judecătoresc și care urmează să fie achitată cel mai târziu până la momentul începerii licitației. Plata garanției de participare se poate efectua prin modalitățile de plată electronice, executorul judecătoresc urmând să atașeze la oferta de cumpărare dovada achitării acesteia.

Bunul se adjudecă celui care oferă prețul cel mai mare și, pentru ipoteza unui singur ofertant, acestuia, sub condiția să fi oferit prețul de începere a licitației.

2. Părți terțe care pot derula operațiunea de vânzare

Vânzarea bunurilor la licitație publică este atributul exclusiv al executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită reglementată de Codul de procedură civilă român. Pentru anumite categorii de creanțe, respectiv creanțele fiscale și creanțele rezultate din săvârșirea unor infracțiuni, procedura de vânzare se derulează fie prin aparatul propriu al Fiscului (cazul creanțelor fiscale) cu reguli de procedură specifice în ceea ce privește licitația sau participanții, fie prin intermediul autorității statale cu atribuții în valorificarea activelor provenite din infracțiuni (Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate - A.N.A.B.I.). Pentru acest ultim caz, prin protocoale de colaborare, A.N.A.B.I. poate încredința valorificarea și executorului judecătoresc.

3. Tipuri de licitații în cazul cărora este posibil ca normele să nu se aplice pe deplin

Normele comune aplicabile vânzării bunurilor prin licitații publice comportă excepții în privința titlurilor executorii care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, bugetul UE sau bugetul Comunității Europene a Energiei Atomice. Există de asemenea excepții pentru situația valorificării activelor provenite din infracțiuni.

4. Informații privind registrele naționale de bunuri

Pe teritoriul României nu a fost implementat un sistem informatic care să conțină informații despre bunuri (registre naționale de bunuri).

5. Informații privind bazele de date în care creditorii pot identifica activele sau creanțele debitorilor

Creditorii pot avea acces la informații privind existența activelor sau creanțelor unui debitor, exclusiv în cadrul unei proceduri de executare silită încuviințate și doar prin interfața executorului judecătoresc.

Astfel, accesul creditorilor la baze de date în care pot identifica situația bunurilor unui debitor este limitat. De exemplu, întrucât măsurile de executare asupra bunurilor imobile se notează în Cartea Funciară, pe bază de cerere simplă și contra unei taxe, orice persoană poate primi informații despre situația unui bun. Acest tip de informare nu este pe de altă parte lămuritor în privința oricărui bun deținut de un debitor, interogările neavând la bază decât bunul, iar nu persoana. Datele personale sunt protejate prin reglementări speciale, astfel încât acest tip de interogări nu este posibil, așa cum s-a arătat anterior, decât prin intermediul unei autorități, uneori sub rezerva confirmării de către instanța de judecată.

6. Informații privind vânzările judiciare din mediul online

Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, funcționează ca un sistem informatic prin intermediul căruia toți executorii judecătorești efectuează publicitatea la nivel național a vânzării bunurilor mobile cu valoare mai mare de 2.000 de lei și a bunurilor imobile aflate în procedura de executare silită. Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite a fost înființat în temeiul dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești și este funcțional din anul 2012. Efectuarea publicității în Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite reprezintă o obligație instituită prin lege în sarcina executorului judecătoresc, omisiunea efectuării acesteia atrăgând răspunderea disciplinară conform dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești.

Noua platformă a Registrului Electronic de Publicitate a Vânzării Bunurilor Supuse Executării Silite a fost aprobată prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 67/05.12.2014.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 26/04/2017